

[Handelsministeren.]

folketingsssamlingen 1977-78. Jeg skal prøve på, om det er muligt at fremskynde det, således at et forslag kan fremsættes i indeværende samling, men jeg tør ikke love noget med hensyn til tidspunktet.

Jeg mener også, at det, selv om tidspunktet naturligvis er betydningsfuldt, er nok så betydningsfuldt, at den ændring, der skal ske i aktieselskabsloven, bliver tilstrækkelig gennemtænkt og gennemarbejdet og dermed også tilstrækkelig effektiv i forhold til de formål, man ønsker varetaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal da takke for svaret og for, at man arbejder videre med sagen, og at der vil komme noget frem. Men jeg vil godt understrege, at ønsket om, at det kunne fremskyndes, vil jeg godt skubbe meget til, for jeg mener, at det hæster på mange områder.

Jeg vil da godt spørge, om man har gjort sig overvejelser om, hvorvidt man ved ændring af aktieselskabsloven eller på anden måde kunne sikre, at virksomheder ikke blev lukket alene for at frigøre kapital, hvilket kunne få uoverskuelige konsekvenser for dansk industri. Jeg kan lige så godt her konkret pege på støberiet på Burmeister & Wain, hvor det jo ikke alene er et spørgsmål om lukning af en arbejdsplads med en 500 mennesker, hvilket i sig selv er katastrofalt, men det kan også umuliggøre den forskning, som vi har haft på skibsværftsområdet igennem mange år. Den går tabt, hvis ikke man har mulighed for at knytte den tekniske viden og den praktiske viden, som er forudsætningen for, at man kan udvikle det, sammen.

Altså, nedlæggelse af danske virksomheder er ikke alene et spørgsmål om økonomi rent øjeblikkeligt, men også et spørgsmål om hele vor mulighed for en national industri. Derfor takker jeg for de overvejelser, men ønsker, at det skal gå hurtigere. Jeg vil altså godt spørge: har man gjort sig overvejelser om, hvordan man kan gribe ind i en sådan situation?

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at for det første har vi jo gennemført en økonomisk bistandslov, som indebærer, at virksomheder, som på grund af konjunkturudviklingen midlertidigt er stillet over for vanskeligheder – det kan være vanskeligheder med hensyn til fremskaffelsen af den nød-

vendige kapital, det kan være andre vanskeligheder – kan opnå, hvis det i øvrigt anses for at være en levedygtig virksomhed, økonomisk bistand igennem denne lov, og den har i et vist omfang været anvendt.

For det andet vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om, hvorvidt man fra det offentliges side skal yde, sådan må jeg forstå at hensigten var, bistand til virksomheder ud fra det synspunkt, at det er værdifuldt at bevare virksomheden, selv om den måske ikke renterer sig, hvis man derigennem er i stand til at opnå et væsentligt tilskud til den teknologiske viden, som vi har brug for i dansk industri generelt, mig bekendt ikke har været genstand for seriøse overvejelser indtil nu. Jeg kan sige, at det indgår i de overvejelser, som regeringen har iværksat for ganske nylig, og hvor vi bl. a. har været i kontakt med Landsorganisationen med henblik på, på hvilken måde vi kan sikre en mere effektiv beskæftigelsespolitik. Til en mere effektiv beskæftigelsespolitik hører også, at vi får mulighed for at udvikle vores teknologiske viden så stærkt, som det overhovedet er praktisk gørligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Eva Rothenborg* (FP) til kirkeministeren:

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt han er opmærksom på, at der i henhold til udtalelser fra nogle af folkekirkens præster foregår et systematisk folkekirkenedbrydende arbejde ved et såkaldt økumenisk center, oprettet af docent Johannes Aagaard, Århus universitet, og at dette understøttes af Det Lutherske Verdensforbund, som den danske folkekirke via kirkeministeriets strukturkommission blev tilsluttet og dermed er med til at betale til?«

(Spm. nr. 93).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet stilles på grundlag af en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 30. oktober d. å., i henhold til hvilken det ser ud til, at docent Aagaard har benyttet offentlige midler til privat missionsvirksomhed. Samtidig er de af ham indhentede oplysningers fortrolighed blevet misbrugt til et formål, der går ud på dels at afsløre folkekirkens utilstrækkelighed, dels at udøve en virksomhed, der – om end i moderne form – nærmer sig, hvad man kender fra middelalderens inkquisition.